

hølbelse, ikke udelukker, at Kirkeinspektionen uafhængig af den omhandlede Tilladelse betinger sig en vis Afgift for Kirkens Benyttelse dertil.

Madvig: Dette tror jeg heller ikke er udelukket ved § 6 og de dertil stillede Forslag. — Forsaavidt Kirkesynet er omtalt i selve § 12, da er det jo ikke indsat deri af Forslagsstillerne, men Lovforslaget kom saaledes til os fra det andet Thing. Jeg skal imidlertid ogsaa bemærke, at, forsaavidt der er Tale om at anbringe Belysning i Kirken, saa savnes der ikke Grund til at henvise Menigheden i saa Henseende til Kirkesynet, idet der ved Spørgsmaalet om Anvendelsen af Belysning er Tale om Sikkerhed imod Ild og om, hvorvidt Kirkens hele Bygningsmaade overhovedet tillader, at den og den Slags Belysning bruges, men Evnen til at kunne dømme herom beror dog paa en saadan Indsigt i Bygningsforhold, som bedst søges hos Kirkesynet.

M. Andersen: Jeg vil kun tillade mig at gjøre en enkelt Bemærkning i Anledning af det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 1 til § 2, og som gaar ud paa, at Bestemmelsen om at residierende Kapellaner ogsaa skulle have Ret til at overlade Kirken til Brug til en anden Præst, skal udelades. Dette forekommer mig ikke at være heldigt, da jeg ikke veed rettere, end at de residierende Kapellaner nu have denne Ret og have havt den bestandig. Da Lovforslaget gaar ud paa ganske i Almindelighed at bestemme, hvem der fremtidig skal have Ret til at benytte Sognkirken, saa ville jo derved, at Forslaget til § 2 vedtages, de residierende Kapellaner for Fremtiden affjæres fra den Ret uden videre at kunne lade en anden Præst forrette Gudstjeneste for dem i Tilfælde af Sygdom eller andet uundgaeligt Forsald. Men jeg vilde meget beklage, om de residierende Kapellaner skulde være affkaarne fra denne Ret, en Ret, hvilken de, som jeg nys sagde, nu have og altid have havt. Jeg tror derfor ikke, at Vædringsforslaget til § 2 er heldigt, og jeg skal henstille til det ærede Udvalg, om dette Forslag ikke rettest kunde falde bort.

Formanden: Der har jo ikke været nedsat noget Udvalg i denne Sag, og denne Genstilling, som den ærede Landsthingsmand, der nu satte sig, gjorde, maa altsaa betragtes som rettet til Stillerne af det af ham omtalte Forslag.

Breinholt: Naaget jeg i det Hele er saa tilfreds med de Bestemmelser, der indholdes i det foreliggende Lovforslag, at jeg vil kunne stemme for det, selv om Vædringsforslaget under Nr. 2 maatte blive vedtaget, vil jeg dog tillade mig at lægge et godt Ord ind for Slutningsbestemmelsen i § 5. Jeg kan saa godt forstaa, at de, der nu en Gang nære den Anskuelse, at Raadigheden over Kirken er Noget, der i Grunden ikke vedkommer Menigheden eller Menighedens Medlemmer, men at den nærmest ligger i Geistlighedens Haand, have Meget imod det sidste Punktum af Paragrafen; men at den høitagtede Kultusminister skulde have saa Meget derimod, er mig mindre begribeligt, naar dog Kirken f. Ex. ved §§ 3 og 4 bliver overladt til Brug i ganske lignende Døme til et meget mindre Antal Medlemmer end det, der er nævnt her i Slutningen af § 5. I Henhold til det be kjendte Ord af Baco: *Exemples give a quicker impression than arguments*, skal jeg tillade mig, da jeg er uøvet i at tumle med Argumenter, at fremsføre et faktisk Exempel, der turde kaste et temmelig klart Lys over dette Forhold, og som vil bevise, at det slet ikke vil være saa ganske unødvendigt at beholde denne Slutningsbestemmelse i § 5. I mit Fødesogn, hvor Sognet selv eier Kirken, have alle Sognets Menighedsmedlemmer udmeldt sig og løst Sognebaand med Undertagelse af een, siger og skriver een Husmandsenke. Naar nu Slutningen af § 5 udgaar, saa ser jeg ikke rettere, end at disse Menighedsmedlemmer vilde være affkaarne fra at forlange Gudstjenesten afholdt og kirkelige Handlinger udførte i deres Kirke, naar Sognepræsten satte sig derimod, fordi der i Lovforslagets § 4 udtrykkelig staar: „Sognemenighedens stemmeberettigede Medlemmer“, og dette Udtryk vel